

Nummer 4 1991

Stockholms UFO-Nytt



Stockholms UFO-förenings informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål

Stockholms UFO-förening, STUFO
Box 6055

175 06 Järfälla

tfn 08-36 73 98

Postgiro 440 19 83 - 4

Kontaktperson Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening

Medlemsavgifter för 1992

Prenumeration/kalenderår	Helår	Nytt medlemskap
	1/1-31/12	Halvår 1/7 - 31/12
Stockholms UFO-Nytt	90:-	45:-
UFO-Aktuellt	120:-	
Stockholms UFO-Nytt + UFO Aktuellt*	190:-	145:-
Pensionärer, studerande (avser heltid)		
Stockholms UFO-Nytt	45:-	45:-
UFO-Aktuellt	120:-	
Stockholms UFO-Nytt + UFO Aktuellt*	145:-	145:-

* Du får 20:- i rabatt på UFO-Aktuellt, vid medlemskap i Stockholms UFO-förening



Hej alla UFO-vänner!

Oj, vad tiden går, nu är snart det här året slut, bara några veckor kvar.

Ser vi tillbaks på det gångna året, har det varit ett innehållsrikt år, många framträdanden i TV och radio från seriöst UFO-folk, och tyvärr får jag tillägga, även från mindre seriösa personer, som går ut och berättar rena rama nonsens. Personer som utnyttjar ökat UFO intresse för att tjäna pengar.

P.g.a. dåligt väder blev vi tvungna att inställa observationskvällen i Enköping, men vi kommer igen till våren.

Vi har också haft ett föredrag om "Resor i tiden" av Jens Tellefsen, ett mycket bra föredrag, ni som inte kom gick miste om någonting mycket intressant.

Inbetalningskort för 1991 medföljer detta nummer. Jag hoppas att Du som har varit med i år, fortsätter att stödja föreningen med fortsatt medlemskap.

Till sist vill jag önska er alla en riktigt

God Jul

Inga Lill

Innehåll:	Rapport från föredraget av Jens Tellefsen	sid	2
	Pressklipp		2
	Ensamma i rymden?		3
	Fantastiska UFO-nyheter - för den som vill tro		5
	Psykmotor - vad är nu det för något?		7
	Fantasi eller verklighet?		9
	Inkomna rapporter under hösten		10
	Människor som tror på sin egen fantasi		11
	Tankar från en observationskväll		12
	Jordens gåtfulla paradiset och utopier		13
	Hej, alla unga i Stockholms UFO-förening		14
	Planeternas position under jan-mars		15-17
	Pressklipp		18-23
	Planerade möten våren -92		24

Föredrag av Jens Tellefsen om Tidsmaskiner - Resor i tiden

Den 21 november hade vi nöjet att ha Jens Tellefsen hos oss och vi fick lyssna till ett mycket intressant föredrag om resor i tiden.

Jens berättade om att det fanns en hel del olika teorier om hur man skulle kunna göra dessa resor.

Många overheadbilder fick vi ta del av med diagram och uträkningar som handlade om tidsförskjutningar, om man jämför tiden på jorden

eller om vi åker i ett rymdskepp. Svarta hål fick vi också veta en del om.

Ja det var intressant och som sagt vi fick mycket information, jag hoppas att vi kan återkomma om detta ämne i en artikel längre fram i vår.

Ni kan också läsa på sidorna 18-22 i detta nummer där Jens Tellefsen och ett av hans stora intressen - tidsresor - presenteras.

Inga-Lill

Pressklipp Pressklipp Pressklipp Pressklipp Pressklipp

Dagens Nyheter 7/12 -91

Allt mystiskt på himlen är inte flygande tefat

■ Ufologin har sedan uppkomsten 1947 dragit på sig en oseriös stämpel på grund av att fantasier blandat sig i denna forskning. Ett sent exempel på detta är Sune Hjort som trätt fram i massmedia den senaste tiden. Bl a i Robert Aschbergs program och nu i Sveriges Television.

Måndagen den 2 december i TV-programmet "Landet runt" intervjuades Sune Hjort angående ufo. Där förklarade han att "bevis" fanns för utomjordingarnas existens samt att stormakterna mörklägger dessa "bevis". Problemet är att Hjort inte verkar ägna sig åt forskning. Han har redan bestämt att allt som man ser på himlen och ser

mystiskt ut är utomjordiska rymdskepp.

Själv är jag aktiv medlem i Riksorganisationen Ufo-Sverige där vi seriöst försöker forska fram vad ufo kan vara för något. Av de hundratalet rapporter vi får in varje år kan ca 95 procent få en naturlig förklaring! Alltså bara 5 procent kan möjligtvis vara oidentifierade (ufos).

Man måste först undersöka om det person X har sett kan ha en naturlig förklaring. Visar det sig att ingenting kan förklara detta objekt kan man därefter börja spekulera i om detta rör sig om en eventuell utomjordisk farkost!

Redan här skiljs Ufo-Sveriges och Sune Hjorts åsikter åt.

En del tror att Sune Hjort och Ufo-Sverige samarbetar, vilket är fel! Vi har inte alls samma synsätt på ufo-frågan. Jag ska nämna ett exempel: För en tid sedan observerade en person i Ljusdal ljusfenomen, som Hjort menade var ett flygande tefat. Ufo-Sverige forskade närmare i fallet och fann att det rörde sig om en meteor.

Det finns fler fall där han också varit på helt fel spår. Enligt Hjort finns det utomjordiska civilisationer på månen, Mars, Jupiter osv.

För att den seriösa ufo-forskningen ska leva vidare måste information spridas så att inte sådan här okunskap tar över.

Andreas Ohlsson

Ensamma i rymden?

Ovanstående rubrik och frågeställning har stötts och blötts inom vetenskapen i många år. Rubriken är också titeln på en bok som är skriven av astronomerna Kjell Johansson, Lars-Olof Lodén och Lars Lundin vid Astronomiska observatoriet i Uppsala. Boken behandlar liv i rymden på ett vetenskapligt sätt och författarna står neutrala i många diskuterade frågor.

Jag börjar med att läsa på sidan 62 där det skrivs om "statistisk skattning av liv i universum". Avsnittet tar upp olika sätt att räkna fram hur många planeter det kan finnas med liv och hur stor chans vi har att påträffa och eventuellt kommunicera med "intelligenta" varelser bortom solsystemet. Att intelligenta står inom situationstecken beror till största delen på att ordet är missbrukat av forskare inom psykologin och rashygien. Dessutom vet man inte hur varelserna är uppbyggda. För dem kanske det inte existerar någon "intelligens".

På nästa sida får man ta del av en formel där man statistiskt kan räkna ut hur stor chansen är för att kommunicera och leta reda på dem.

$$N = R_s f_p n_e f_l f_i f_c L$$

Formeln skall uttydas så här:

N = antal avancerade teknologiska civilisationer med möjlighet och intresse för interstellär kommunikation.

R_s = Stjärnbildningshastighet

f_p = andel stjärnor med planetsystem

n_e = genomsnittligt antal planeter i varje planetsystem med livsduglig miljö.

f_l = andel av de livsdugliga planeterna på vilka liv har uppstått.

f_i = andel av de livbärande planeterna där "intelligent" liv med manipuleringsförmåga utvecklats. (Människans händer i kombination med hennes "intelligens" har varit - och är - av vital betydelse i detta sammanhang.)

f_c = andel av de planeter som har "intelligent" liv med manipuleringsförmåga och där detta liv har en avancerad teknologi.

L = livslängden för en teknologisk civilisation.

Fortsätter man läsa i boken kommer man till avsnittet "olika slags liv" med underrubriken "vad menas med liv". Vetenskapsmännen skall då alltid ha resonemang kring varje liten detalj! Det finns förslag på att man kan utgå från livet på jorden och ta med arter "som lever i inbördes ekologisk balans, där individen ständigt förnyar sig på en tidsskala som är försvinnande liten i förhållande till den på vilken hela släktet utvecklats". Det där kallar jag för ett vetenskapligt resonemang! Förklarat in i minsta detalj.

Läser man vidare upptäcker man att fantastiska teorier som att vintergatan skulle kunna vara en organism i en större organism presenteras. En stickande fråga för många vetenskapsmän måste varaden som handlar om man skulle kunna betrakta stjärnorna som levande väsen. Om man håller sig till den traditionella urvalsprincipen, i liv i universum-sammanhang, måste en varelse ha förmågan att föröka sig för att bli klassad som en levande sådan. Alltså skulle vissa stjärnor kunna klassas som levande väsen om man håller sig till den principen. Det pratas ju t.o.m om en stjärnas "nativitet".

På sidan 69 kommer ännu en intressant frågeställning: "Kan vi tänka oss mer avancerade, mer teknologiserade kulturer på andra håll i universum än den hos människan här på jorden?". Intressant, väldigt intressant! Vad tror du bokens författare svarar? De svarar JA trots att många kända vetenskapsmän förlöjligar frågan om liv i universum. För visst är människan störst, bäst och vackrast i universum. Vi är unika brukar det heta i många sammanhang, och inte minst i vetenskapliga sådana. Här skiljer sig Uppsalas astronomer från många, mer skeptiska individer.

De skriver till och med om många UFO-logers syn på saken: "Uppenbarligen är det mycket svårt att tänka sig planetvarelser som landar på jorden utan andra avsikter än att med våld eller list erövra denna och därvid förgöra eller förslava människorna. Är det något i den mänskliga naturen som ligger bakom detta, något som hänger samman med det starkt destruktiva drag som antyddes ovan?". På författarnas fråga skulle jag svara JA. Tänk på nazisternas framtåg under andra världskriget och kolonialisterna som såg infödingarna som dumma och obegåvade. Trots att de säkert hade det bra mycket bättre än de krigiska européerna. Jag anser att européerna avsiktligt förstörde dessa länder på grund av avundsjuka och det är väl just avundsjuka som gör att en del vetenskapsmän inte kan acceptera tanken om liv i universum och oidentifierade flygande föremål. Varelserna kan leva och vara bättre än oss människor. När den tanken kommer upp aktiveras försvarsmekanismen och förnekandet uppträder.

Författarna hävdar också att vår uppfinningsrikedom ligger högre under krigs- och orostider än under mellanperioderna. Det är ännu en nackdel för mänskligheten. Att vi skall behöva ha krig för att vara på "topp".

Går vi vidare i boken kommer man till avsnittet "livets ursprung" som handlar om hur livet kan ha kommit till jorden. Två teorier tas upp, dels den traditionella om spontant liv och den mer fantastiska teorin om livsorganismer från en annan planet. Den senare teorin har på senare tid släppts och många kallar det science fiction.

Frågan om inplanterat liv kommer också upp. Är vi kanske avsiktligt inplanterade här på jorden? Är de oidentifierade flygande föremålen observationspersonal som skall dokumentera livets utveckling? Eller är jorden en straffkoloni dit interplanetära skurkar förpassades och senare förvildades? Dänikens teori om astronauten och stenålderskvinnan är fascinerande och otrolig, men man skall inte utesluta några saker. Det pekar den här bokens uppläggning på.

Denna bok, "Ensamma i rymden?", är en intressant läsning för både skeptiker och "troende". Tyvärr har Astronomiska observatoriet upplyst mig om att boken har gått ur Studieförlagets sortiment. Enstaka exemplar kanske kan återfinnas på antikvariat. Annars finns det ett annat alternativ till hands. Man kan till exempel ringa till observatoriet eller Uppsala universitetsbibliotek för att få den avkopierad. Boken är på 168 sidor och en avkopiering kostar ca 90 kronor.

Det skall kanske tilläggas att Astronomiska observatoriet i Uppsala använder boken som underlag för sin enstaka kurs "**livsbetingelser i universum**". Är du intresserad av kursen, som är på ett par poäng och med föreläsning en gång i veckan, kan du skicka efter Uppsala universitets kurskatalog eller ringa till observatoriet för närmare information.

Text: Mikael Sjöberg

UFO-SVERIGES RAPPORTCENTRAL

RING BERIT BERGQVIST

ELLER KURT PERSSON

TEL 0225 - 517 66

Fantastiska UFO-nyheter - för den som vill tro

Den 17:e oktober höll Sten Lindgren ett föredrag på Café Pan kallat "Möte med utomjordisk civilisation". Café Pan har numera inte kvar restaurangen och föredragssalen i bottenvåningen, Götgatan 11, utan föredraget hölls i en sal 3 trappor upp i huset.

Sten Lindgren började med att visa en del videofilmer. I den första talade Bertil Kuhlemaan om olika paradigmer, och han rekommenderade en bok av Gary Zukav som heter "Själens boning" och som handlar om den 5-dimensionella eller 5-sinnesbaserade människan. Den kanske är intressant. Zukav har tidigare skrivit "De dansande Wu Limästarna".

Sedan berättade Sten Lindgren om olika UFO-iakttagelser. Margareta och Sixten Johansson såg i Sigtuna ett föremål som var stort som en Volkswagenbuss ovanför två björkar. Det hade en fönsterrad och människor syntes innanför fönstren. 1982 såg några vakter tre föremål över Drottningholms slott.

Jüri Lina, som för närvarande befinner sig i Estland, berättar att UFO-landningar ägerrum nästan varje vecka där. UFO:s för med sig människor till en annan planet, och när de återvänder berättar de helt otroliga saker.

1957 såg Sten Lindgren i Vendelsö tillsammans med två vänner ett stort gröngult lysande föremål. Kamraterna sade att det där var väl ingenting, bara en meteor och gick in i huset, men Sten stannade kvar och såg att föremålet stod stilla och kände sig iakttagen. En gång såg Sten Lindgren och hans flickvän och hans föräldrar en farkost med tre klot inunder. Efter tio minuter drogs kloten in och farkosten flög sin väg.

När han väntade på spårvagnen vid Stureplan en gång såg han en flicka som hade två laserstrålar, 1 cm tjocka, som utgick från ögonen. Hon steg på spårvagnen samtidigt som Sten, och under spår-

vagnsfärden tittade han förhåxat på henne men vågade inte tilltala henne. När flickan, som märkte hans intresse, en stund senare steg av, vände hon sig mot honom och log. Sten kände sig omtumlad och förstod att han hade mött en utomjordisk varelse!

Ovanför föräldrahemmet i närheten av AGA-fabrikerna i Lidingö såg han en gång en farkost, som sände ut en elektronisk stråle, som påverkade hörselnerven, så att han hörde en metallisk, klar och tydlig röst som sade på svenska: "Sten Lindgren, vi kommer att kontakta dig senare".

Jag undrar om Sten Lindgren någonsin har tänkt på att det finns många människor som har syn- eller hörselhallucinationer. Det uppges att ca 10% av alla vanliga, friska människor har haft sådana upplevelser. Men det ligger i hallucinationernas natur att de är mycket verklighetstroga, så det kanske inte är så lätt för Sten Lindgren att avgöra om en metallisk röst i örat kommer från ett rymdskepp eller om hans undermedvetna spelar honom ett spratt.

1966 arbetade Sten Lindgren i närheten av Stadshuset. En lördagsmorgon mitt under arbetet lyfte han plötsligt från golvet och svävade en halv meter upp i luften. Han undrade vad arbetskamraterna skulle tänka, men de märkte ingenting. (Så synd! Varför ropade han inte på dem och bad dem titta?) Sedan dalade han sakta ner till golvet igen. När de strax därefter tittade ut genom fönstret såg de en stor vit cigarettformad farkost över Stadshuset!

Den utomjordiska grupp som Sten Lindgren har kontakt med heter CBH, d.v.s. Cosmic Brotherhood. De ligger 800.000 - 900.000 år före oss i utveckling. (Det var mycket. Varför är de då så intresserade av att studera oss?) I december 1968 bad han den utomjordiska gruppen att några producenter på Sveriges Television skulle få se en farkost. Och i början på 1969 hälsade TV-produ-

centerna Mona Sjöström och Ulf Hultberg på Jeanette von Heidenstam och Allan Hemelius som hade hyst in sig i en herrgård i Gnesta. När Mona och Ulf tog en promenad en kväll, såg de en farkost som var stor som en buss och hade ett starkt blåvitt sken. De gick tillbaka till herrgården och talade om det för de andra, och en stund senare såg alla fyra farkosten genom fönstret. "Det var en fantastisk syn. Man glömmer det aldrig", sade Mona Sjöström.

1972 var Sten Lindgren med om att starta projekt URD i Sverige. 1000 rapporter från 1920 till 1984 lades in i ett datasystem. Resultatet av det gavs till Förvarsdepartementet, Förvarsstaben, FOA, Kungliga Vetenskapsakademien och en kopia lämnades till kungen och drottningen. Projektet gav klart och tydligt svar på frågan (UFO - okända, men verkliga fenomen?) att det finns någonting som opererar över Sverige. Rapporterna kommer från Flygvapnet, Armén, Polisen och allmänheten.

Det finns många olika utomjordiska civilisationer och ett 10-tal av dem har permanenta aktiviteter runt jorden. De skickar hit representanter som lever bland vanliga människor här på jorden. De utomjordiska bekräftar att reinkarnation finns.

Ibland händer det att farkoster går ner i Stockholm och hämtar och lämnar människor, exempelvis på Gärdet, 400 meter från. Radio- och TV-huset! Ingen människa vet om detta utom de som är inblandade.

I mitten på 1960-talet fick Sten Lindgren reda på att de utomjordiska har en operationsplan på 30 år. Han glömde fråga vilket år planen startade men den blir nog klar i mitten på 90-talet. (Varför kan han inte fråga det nu? Han har ju ständig telepatisk kontakt med de utomjordiska.) Vi kommer få uppleva intressanta saker i Sverige och Skandinavien inom ett halvt eller ett år framåt.

Den 31 januari kommer Howard Menger till Stockholm. Han har tillsammans med den amerikanska regeringen konstruerat en UFO-modell i full skala och även provflugit den. Så det är fantastiska saker som kommer att presenteras inom ett halvt år. Mot slutet av föredraget yttrade Sten Lindgren: "Min avsikt är inte att omvända människor, utan jag söker nå vissa individer som omedelbart kan ta till sig det här och känna att det är viktigt. Om ni inte gör det, så är det okey. Glöm det i så fall!"

Det är skönt att höra att Sten Lindgren har överseende med den, som har svårt att föreställa sig honom svävande i luften, och som har svårt att tro att alla metalliska röster och telepatiska meddelanden kommer från rymdskepp uppe i skyn. De kanske lika väl kan ha sitt ursprung i själens dolda djup.

Men Sten Lindgren är ju onekligen en talare som kan hålla publikens intresse på höjdpunkten.

Elsie-Marianne Molin

Om Du är intresserad kan Du nu prenumerera på

RAPPORT NYTT

som innehåller de senaste inkomna rapporterna till rapportcentralen från hela landet.

Utkommer med 6 till 10 nummer per år.

Endast 50:-/helår, löpande.

Beloppet insättes på postgiro 505060 - 4, UFO-Sverige. Märk talongen med Rapport Nytt

Psykmotor - vad är nu det för något?

Egentligen bara en snurrande papperscylinder, ändå har den retat folks nyfikenhet i nästan sjutti år.

I november 1923 kom den amerikanska tidskriften *Science and Invention* ut med en artikel som beskrev en "psykmotor" liknande den som finns beskriven nedan.

Tidningens redaktör var förenad för science-fiction-vänner inte helt obekant Hugo Gernsback.

Motorn väckte stort intresse och en pristävling utlystes 1924 om vem som gav den bästa förklaringen till att motorn snurrade runt. Resultatet ligger dolt under ett halvt sekels damm i något gammalt tidningsarkiv, men psykmotorn dök upp igen i en vederhäftigt hållen rapport av Stanley Kriper i *Bostontidningen East West*.

Han beskriver där en motor som han fått demonstrerad i Prag av den parapsykologiske forskaren Robert Pavalita.

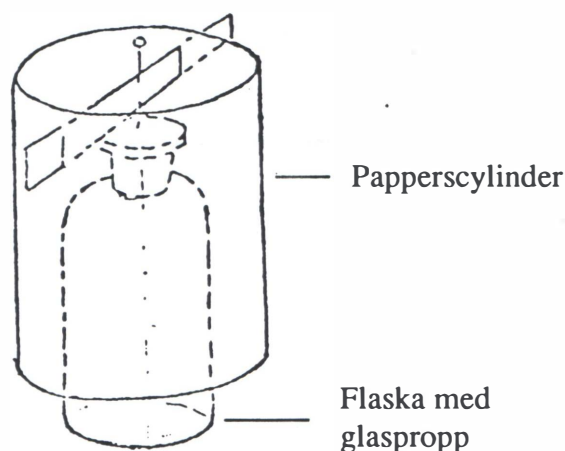
Pavalita och hans motor nämns också i Sheila Ostranders och Lynn Schroeders bok *Psychic Discoveries behind the Iron Curtain*.

Så följde 1975 en artikel av Martin Gardner i den kända vetenskapliga tidningen *Scientific American*.

Där fanns en detaljerad beskrivning av en psykisk motor med alla detaljer. För den som är förvånad över att den nämndes i ett så kvalificerat magasin kanske bör nämnas att artikeln trycktes i aprilnumret och var placerad i Gardners egen spalt *Mathematical Games*. Att det hela var ett aprilskämt framgick med all önskvärd tydlighet av den raljerande tonen, men beskrivningen av motorn var det inget fel på, den snurrade verkligen.

Motorn bestod av en pappersremsa, 3 x 7 tum, som böjts ihop till en cylinder. Genom två diametralt motsatta slitsar nära cylinderns övre kant trädde en pappersremsa in som tjänstgjorde som fäste för den knappnål som fungerade som spetslager.

Nålens spets vilade på glasproppen till en flaska och hela anordningen såg ut ungefär som på skissen nedan.



Kupar man handen kring cylindern, på ca en centimeters avstånd, så börjar den mer eller mindre motvilligt att snurra.

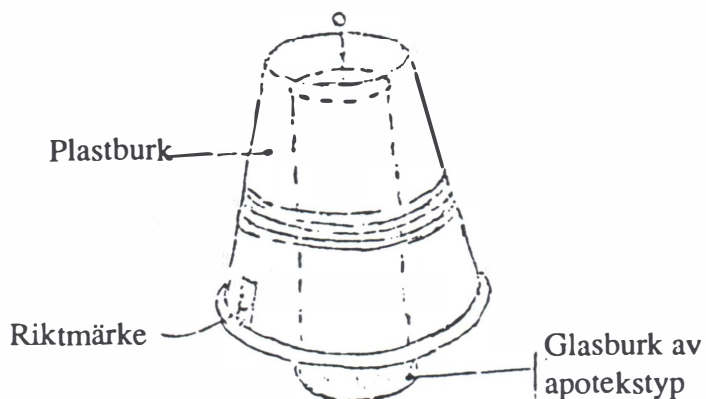
Ungefär här kom undertecknad in i motorns attraktionsområde och ett större antal cylindrar av olika storlekar och material såg dagens ljus.

Det stod snart klart att det inte spelade så stor roll hur burken såg ut, när den blev alltför stor vägrade den dock helt logiskt att röra på sig.

En pappersmugg visade sig fungera bra och steget till den psykiska plastmuggsmotorn var litet.

Allt som behövs för att börja de psykiska experimenten är alltså en plastmugg, en knappnål, en god portion tålamod.

Den senaste varianten av den femtioåriga motorn ser alltså ut som skissen visar.



När din första modell är klar är det bara att sitta ner, andas in djupt, kupa handen kring motorn och se efter vad som händer.

Vänta en minut eller två, den sätter inte igång omedelbart och ibland fungerar den andra handen bättre.

Håll på regelbundet och notera dina resultat så att du kan urskilja eventuella mönster.

Om UFO-folket tycker att den psykiska motorn är lika intressant som jag tyckte, när jag såg den första gången så hoppas jag att vi kan träffas i nästa nummer då jag skall redogöra för några experiment som pekar mot att det kan vara lämpligt att hjälpas åt.

Kostnaden är inte så stor, några knappnålar ur syskrinet och ett par plastmuggar, sedan är det bara att sätta igång.

Sten Dramstad, Stockholm



Julklappstips

*Ge bort en prenumeration på
Stockholms UFO-Nytt*

Fantasi eller verklighet?

Det kan ibland vara svårt att skilja på fantasi och verklighet. Det har framgått av undersökningar både i Sverige och utomlands att många vanliga friska människor ibland har hallucinationer. De kan drabbas alla våra fem sinnen, så det finns både syn-, hörsel-, känsel-, lukt- och smakhallucinationer.

Elinor Rohlin har i sin lilla bok "En värld i världen" beskrivit sina många hallucinatoriska upplevelser. En del av dem har verklighetsunderlag och tycks vara telepatiska överförda. Hon berättar t.ex. att en morgon vid halv tiotiden när hon gick omkring i sitt kök kände hon plötsligt en stark doft av tallris. Hon förstod inte var doften kom ifrån, men när hon senare på dagen talade med en väninna i telefon fick hon reda på att väninnan vid den tidpunkten hade gått omkring på torget och letat efter tallris och samtidigt tänkt på Elinor Rohlin.

När hon en annan dag var i köket klockan halv fyra på eftermiddagen såg hon i en syn sin bror som fick armen omlagd av en sjuksköterska. Litet senare fick hon reda på att han just vid den tidpunkten hade skadat sin arm och fått den ombunden.

Men hallucinationer bygger ofta på vad människor tänker på, läser om och är intresserade av. Elinor Rohlin, som är starkt religiös, är tydligen intresserad av att läsa Bibeln. En gång såg hon i en syn Moses och en stor skara människor gå genom Röda havet. I sitt vardagsrum såg hon vattnet slå ända upp till taket. Golvet såg ut som en sandig havsbotten. Krigare med metallhjälm och spjut drunknade i vågorna.

Den amerikanske science-fictionförfattaren Whitley Strieber, som bl.a. har skrivit en rad skräckromaner, berättar i sina böcker "Närkontakt" och "Genombrott" om skräckinjagade gestalter som han ser träda in genom väggarna. Han uppfattar dem som verkliga.

Whitley Strieber skickade i somras ut ett brev bl.a. till UFO-Sverige, där han förklarade att han anser att "abductions-historierna" (bortrövningsfallen) inte

är sanna. De är konstprodukter av hypnos och kulturella förhållanden. Det som vi upplever är en avvikelse i förmimelseförmågan som är så svår-förståelig och framträdande att den kräver en förklaring. Vad är det som ligger bakom våra upplevelser? Det är vi själva. Det är någonting som har med människan att göra, säger Whitley Strieber. Det intrycket fick jag också när jag läste hans böcker.

I UFO-Aktuellt nr 1 i år berättar Håkan Blomqvist om Sten Lindgren som han lärde känna redan som tonåring. Sten Lindgren har varit intresserad av flygande tefat sedan han som sjuttonåring 1957 observerade ett klotformat flygande föremål. 1960 blev han mer aktiv och gick in som medlem i Ifologiska sällskapet. 1965 grundade han tillsammans med Kristian (Pseud.) en förening som kallades Intergalaktiska Federationen (IGF). Denna förening hämtade sina idéer huvudsakligen från tre amerikanska UFO-kontaktpersoner: George Adamski, Howard Menger och George Hunt Williamson.

Och Sten Lindgren gick mer och mer upp i sin kontakt med de utomjordiska. Kristian säger att Sten tog varje liten händelse som ett tecken från rymdmänniskorna. Om någon tittade eller blinkade till honom på gatan så var det en rymdmänniska. Sten ville ständigt ha order från rymdmänniskorna för att kunna handla.

Sten Lindgren har berättat att han under ett möte i Ifologiska sällskapet såg Bertil (pseud.) krympa ihop och försvinna som i en dimma. Där ser man ju klart och tydligt att han har benägenhet för hallucinationer.

Sten Lindgren uppger att han har sett mer än 200 tefat. Det är alldeles för mycket om man tänker på att de flesta människor aldrig ser några mystiska farkoster.

När man tittar upp på himlen ser man ofta moln av olika former. Ett avlångt moln kanske med livlig

Inkomna rapporter under hösten

Två inrapporterade fall, från Stockholmsområdet, ett från Södertälje och ett från Vaddö

Den **4:e september** sågs två klot över Stockholm ca 45 grader över horisonten, och som rörde sig i en cirkelbana.

Samma händelse utspelades den **23 september** vid 22.30-tiden. Clas Svahn fick ta emot ett telefonsamtal från en person som berättade att det såg ut som "vita molntussar".

Clas Svahn åkte upp till 17:e våningen i DN huset och Clas kunde se ljusfenomenet i rak riktning mot Kaknästornet, någonstans halvvägs dit. Enligt Clas var det ingen tvekan om att ljuskällan kom från en ljuskälla på marken.

På vägen hem, strax efter midnatt berättade Clas

det hela för en taxichafför, och det visade sig då att även han har sett ljuset, när han var inne i stan. Clas ber honom om, att se ifall han kan hitta källan under natten.

På morgonen ringde taxichauffören till Clas och talade om att han lokaliserat källan till restaurang Börsen på Jakobsgratan. Han hade passerat förbi på en högre nivå och sett ljusspelet på taket där fler strålkastare stod.

Clas talade senare med det första vittnet till händelsen, som ser det hela som en intressant händelse som visar hur svårt det är att tolka ljusfenomen

Södertälje den **13 september** kl. 23.40-23.45.

Anita Pettersson och hennes sambo Dan såg ett stort lysande klot vid horisonten. Klotet var jämförelse 1/4 av månens storlek. Det stod stilla och sprakade i alla färger.

Anita P säger att det ej var någon stjärna, för den kvällen var det helt klart och alla andra stjärnor var på "plats"

När Benny Stjärnvind den **12:e september** satt i bilkön Vikdalsvägen, Nacka, vid rött ljus, ser han ett föremål bredvid Nackamasterna, det rörde sig lite åt vänster-höger, uppåt och nedåt. Benny sökte upp en parkeringsplats och springer tillbaks till Vikdalsvägen, men då är föremålet skymt av husen, Benny S springer över till vägens andra sida och ser föremålet igen. Benny rusar tillbaks till bilen för att köra närmare masterna, men när han är ute på vägen igen, är föremålet borta.

Benny skriver i rapporten att föremålet hade drygt dubbla diametern, som den största korgen på Nackamasten, vilket skulle betyda att om det var bredvid masten skulle det vara ca 14 meter i diameter.

Den **4:e oktober** såg två personer ett starkt blå/vitt sken på vid Vaddö.

Forts. från föregående sida

fantasi lätt kan tolkas som en farkost. När Sten Lindgren ser ett sådant moln kanske han tänker att det där är nog ett UFO. Och eftersom han har en hallucinatorisk fantasi växer det strax fram en farkost framför hans förvånade blickar. Farkosten har en rad fönster och sänder färgade strålar mot jorden. Och han tar emot ett telepatiskt meddelande. Jag föreställer mig att det kanske går till så när han ser sina utomjordiska farkoster.

Det är oerhört intressant att studera UFO-berättelser. Men inom seriös UFO-forskning är man naturligtvis inte i första hand intresserad av personer som har hallucinationer. Men det är bra att veta att de finns. Intressant är att studera rapporter från människor som verkar vederhäftiga och berättar att de en gång i sitt liv har sett någonting egendomligt på himlen. Då undrar man om de verkligen har sett vad de uppger eller om de har misstagit sig.

Ännu är UFO-fenomenet en olöst gåta.

Elsie-Marianne Molin

Inga-Lill

Människor som tror på sina egna fantasier

Kort tid efter det att jag hade skrivit föregående artiklar om Sten Lindgren läste jag i en amerikansk tidskrift (Journal of Parapsychologi, vol. 54, sept 1990) en artikel av den amerikanske professorn Jule Eisenbud. Den handlar om en ryss, Wolf Messing, som påstås ha stora psykiska gåvor. Messing har skrivit en självbiografi, där han bl.a. berättar om hur han kan förvända synen på människor. En gång blev han ombedd att hämta ut 100.000 rubler från en bank. Det var en enorm summa. Messing lämnade fram ett oskrivet papper, som var rivet ur en anteckningsbok och suggererade bankmannen genom telepati att det var ett finansdokument. Bankmannen studerade papperet länge och noga och öppnade sedan kassaskåpet och betalade ut pengarna. Messing påstår att han har träffat Freud, Einstein, Gandhi och Stalin och blivit testad av dem.

Jule Eisenbuds hypotes är att Messing inte hittar på saker avsiktligt, men att han tillhör en liten grupp människor, kanske 4 %, som kallas "fantasy-prone personalities", fantastibenägna personer. De ser, hör, känner lukten av och rör vid saker eller upplever på annat sätt det som de har fantiserat ihop, och de har den största svårighet att skilja sina fantasier från verklighet. Den karakteristiska egenskap som skiljer dessa individer från människor som helt tappat kontakten med verkligheten är, att de bortsett från sina begränsade villfarelser verkar helt friska och saknar den misstänksamhet, stingslighet och trötthet som paranoidea personligheter har. Deras villfarelser eller falska minnen bildar oförklarliga öar av osanning i livserfarenheter som annars ligger väl inom normala gränser. Men ibland har de perioder när de tvivlar på sina upplevelser. Ibland har Jule Eisenbud träffat sådana människor i sin praktik. En av hans patienter hade Harwardexamen och gav ut en affärstidskrift som kom ut en gång i veckan. Han kunde inte bli av med sin fantasi, om att han var eftersökt av en av Denver's första familjer som lämplig äktenskapskandidat för en av deras giftasvuxna döttrar. Han frågade ofta: "Är detta verkligen sant, doktorn?" Men Eisenbud kunde inte på något sätt få honom att inse orimligheten av hans tusen-och-en-natts-historier.

En annan patient, en begåvad vetenskapsförfattare,

kunde inte tro att den romans han hade kokat ihop med en känd filmstjärna var helt och hållet osann. Han frågade också ofta: "Har detta verkligen hänt, doktorn?" Dessa personer saknade inte verklighetsinnehåll på andra områden, och människor som träffade dem hade aldrig den minsta misstanke om att de fick höra "minnen" av saker som aldrig hade inträffat.

Jule Eisenbud tror att en viss procent av de människor, som har upprepade utanför-kroppen-upplevelser till egendomliga platser också kan räknas hit. Och han tror också att en del otroliga UFO-fall, där en person berättar att han under en timmes tid har sett en starkt upplyst farkost, stor som en fotbollsplan, medan ingen annan i den tätbefolkade staden har sett någonting, kan räknas till denna kategori.

I inget av de fall, som Jule Eisenbud har mött, var det möjligt att rubba berättarens övertygelse om att hans upplevelser var sanna.

En del av dessa fantiserande människor ser, hör eller känner dessutom saker som saknar motsvarighet i verkligheten, säger Eisenbud. (De har alltså hallucinationer. Och hallucinationer är så verkliga att den som upplever dem inte kan skilja dem från riktiga personer eller föremål. Om de däremot uppfattar det som de ser en bild, kallas det som en pseudohallucination.)

Denna artikeln tycker jag var mycket intressant att läsa, och jag tror nog att Sten Lindgren hör till denna kategori av människor. Sune Hjorth däremot är en annan typ av fantasimänniska. Han berättar inga egna upplevelser som verkar osannolika. Men han läser med stor inlevelse all UFO-litteratur, och saknar helt förmåga att kritisera det som han läser. Enligt hans åsikt kan vi mycket väl bo på månen, fast det saknas atmosfär där.

Men UFO-fenomenen fortsätter att fascinera. Och alla människor, som ser något egendomligt på himlen, tillhör naturligtvis inte kategorin "*fantasy-prone personalities*". Så UFO-rapporterna är värda att studeras.

Elsie-Marianne Molin



Tankar från en observationskväll

En mörk novemberkväll styrdes bilen med två förväntansfulla tanter och två ungdomar mot Saltsjöbadens observatorium, för att få se in i vår vackra Vintergata.

Efter att ha stannat vid stadens alla röda trafikljus, kom vi äntligen ut till Saltsjöbaden, där ingen av oss riktigt hittade. Men, äntligen visste vi att vi var på rätt väg. Och vilken väg - mörk och smal slingrade den sig upp från sjön. Det kändes nästan som att åka på en alpväg, och där reste sig plötsligt en stor byggnad framför oss. Vi var framme...

Väl inne i byggnaden blev vi mottagna av en ung man, (han var väl astronom?) och samlades fulla av förväntan i en sal och fick först höra en liten föreläsning om vår jord och dess förhållande till hela Universum. Många intressanta och en del mycket vackra stillbilder fick vi också se.

Sedan kom det, som i alla fall jag såg mest fram emot. Vi tågade i en lång rad uppför trappor och igenom rum, och kom ut i den svagt upplysta natten, ut på en stor terrass. Jag kände mig först lite besviken, jag hade trott att vi skulle få kika ut i den mörka stjärnatten igenom ett stort teleskop i husets stora kupol. Nej där stod ett litet teleskop uppställt, och en ung kvinnlig och kunnig astronom, tog oss med ut för att se på Månen.

Eftersom det var en lite molnig och disig kväll, fick vi alla skynda oss att se, eftersom alla skulle

hinna få en titt, ifall det snabbt skulle bli mycket molnigare.

Vi lyckades i alla fall få se vad vi ville. Månen framstod mycket klart genom teleskopet, kratrarna var imponerande tydliga. Hur snabbt jorden rör sig framgick också väl, eftersom inställningen i teleskopet fick göras om flera gånger.

En hel del diskussioner pågick och de flesta tycktes vara nöjda, när vi återigen förflyttade oss genom husets gångar och trappor, styrde vi stegen upp till kupolen. I den lite kyliga lokalen samlades vi på nytt väl utspridda över golvet. Golvet var nämligen höj- och sänkbart, så tyngden måste fördelas.

Vi fick en liten lektion i hur det stora teleskopet en gång under sin storhetstid användes i forskningssyfte. Det välvda kupoltaket kunde styras med en knapp och öppnades inför våra ögon med en duns och kvällsluften strömmade ner till våra uppvända ögon. Det hade varit bra roligt att få titta genom även detta stora teleskop, men det var inte möjligt.

Slutligen var den lilla informationsstunden över, många frågor besvarades, en del blev kanske obesvarade, och alla vände åter mot utgången.

Tack för en mycket intressant och trevlig kväll.

Laila Harlin

Jordens gåtfulla paradiset och utopier

Det finns många platser, både i forntid och nutid, som går under benämningen paradiset. Namn som Atlantis, Lemurien och Mu har inspirerat och engagerat människor under årtusenden. Jag skall här berätta lite om ockultisternas och teosofernas uppfattning om paradiset.

Vi börjar först med Atlantis och dess mytologi. Enligt "de lärda" var den grekiske filosofen Platon den förste som skrev om Atlantis och dess undergång. Platon levde omkring 428 till 348 f. Kr och var elev till filosofernas mästare Sokrates. I sina verk *Timaio* och *Kritias* skrev Platon om folket som levde i en ren utopi och som senare blev för matgalna. Landet ville erövra grannländerna och guden Zeus blev rasande och sände förintelsen över dem. Den fruktansvärda översvämningen utplånade kontinenten.

Idag letar många människor efter rester av den gåtfulla kontinenten och mångaländer har utpekats som Atlantis; USA, Brasilien, Indien, Grönland och t.o.m Sverige.

Går man vidare till andra, lite modernare, historier talas det om sju paradiset på jorden. Det är framförallt ockultisterna och teosoferna som har framlagt sådana teorier. Även kulturer har bildats kring sådana.

Det första paradiset finns i Venezuela. En hemlig stad i bergen är omgiven av djupa klyftor och avgrunder

En upptäcktsresande påstår sig ha kommit bort i bergen och funnit den hemliga staden. Han stannade i staden i sju månader och när han nådde civilisationen igen var det ingen som trodde på hans historia. Invånarna följer den omgivande världens utveckling och de kan beskriva vår teknologiska utveckling trots att staden inte har kontakter med civilisationen. De enda som vet var staden är belägen är medlemmar i Caetenic mysterieordnar.

Den andra gömda staden finns i Afrika. Den har existerat i flera tusen år och även den är belägen i bergstrakter. Staden ligger på 4300 meter över havet och den upptäcktes redan 1869. Även Dr. Livingston passerade nära den 1866 under en utforskning av Rovumdalen. Den man som hittade staden berättade om "lyckliga och glada människor med gyllenvitt hår, om vackra palats i Guds Fredsdal samt att en del av invånarna blir över 200 år gamla". Västerländska mystiker har besökt platsen och talar om deras otroligt utvecklade vetenskap.

Jordens tredje plats ligger i Tibet. Livet i staden är inte helt olik filmen "Lost Horizon", på svenska Bortom horisonten eller Blå månen. Teosofernas Helena Petrova Blavatsky fick en inbjudan av en hemlig orden. Under en resa i Indien såg överste Henry Olcott att Helena Blavatsky försvann in i en lönngång i ett tempel. Helena Petrova påstås även ha vetat var Schamballah var, och är, beläget. Kommer man dit i huvudtaget måste ens karlar vara redo för att nå den heliga platsen, säger en lama som Nicholas Roerich träffade i Tibet 1924. Genom sitt buddhistiska intresse kom han litterärt i kontakt med Schamballah.

Det fjärde paradiset ligger i Spanien. Inte långt från Esterri och väster om Montserrat lever mer än 1000 människor i en kraterliknande dal. "De arbetar med ungdomlig entusiasm tillsammans med andra mysteriegrupper på jorden", enligt Brevcirkeln, serie A, brev nr 34.

Går man vidare i paradisteorin är Guatemala på tur. I bergen, 24 mil sydväst om Peten Itza, lever invånarna vid en liten sjö. Platsen, har enligt uppgifter, existerat i 4000 år.

Paradiset nummer sex ligger i Kaukasus där folket är ljushyade och har platinafärgat hår. Platsen är känd under benämningen Silverkorsets dal. Berget Krestaya Gora ligger i närheten av dalen. Staden är grönskande och omgivningen består av

glaciärer och stora snömassor. Dalen kan endast nås genom bergspass och dett var till denna plats som Kristus vallfärdade innan han begav sig till södra Arabien och Afrika.

Den största gömda platsen ligger i Östra Anderna. Inbjudningssystemet gäller även här och det finns inga landningsmöjligheter med flyg. Platsens folk lever fredligt och tar tillvaron med ro. De vill, enligt brevcirkelns författare B. Landone, inviga människorna till ett nytt medvetande.

Dessa gåtfulla andliga skolor har förgreningar i många länder. Just nu finns de i västra Tyskland, Schweiz, Grekland, Kanada, Spanien, Frankrike, Egypten och Indien. De finns i otillgängliga trak

ter och de har kunskap om psykiskt försvar som telepati.

I Spanien finns en hemlig dal där mer än 1000 människor lever. Platsen ligger inte långt från Esterri och väster om Montserrat.

Text: Mikael Sjöberg

Källor:

Det Okända 4/84
Brevcirkeln, serie A, Brev nr 34
Mystiska platser (Mystikens värld)

Hej, alla unga i Stockholms UFO-förening

Jag heter Andreas Ohlsson, är 17 år och tänkte tillsammans med Mikael Sjöberg, 21 år, att dra igång en ungdomssektion inom UFO-Sverige.

Denna nya sektion tänkte vi köra igång vid årsskiftet 1991/92.

Nu vill vi höra om Ni unga tycker att det skulle vara intressant. Själv tror jag att det behövs en sådan sektion för att få fram vad unga personer har för åsikt i UFO-frågan. Därför vill vi, att Du hör av Dig till oss med idéer eller om Du bara vill visa Ditt intresse så går det minst lika bra.

Det är viktigt att samla våra kunskaper och åsikter,

vi som så småningom ska bli UFO-Sveriges framtid.

Så hör av Dig och hör gärna efter bland Dina bekanta, på jobbet, i skolan, etc. om Du kan hitta några nya medlemmar till vår förening.

Tag kontakt med:

Andreas Ohlsson
Andebodavägen 171
175 43 JÄRFÄLLA

Tfn 0758 - 111 82

Mikael Sjöberg
Sturegatan 12 a
753 14 UPPSALA

Tfn 018 - 51 73 02

Planeternas position under januari månad 1992



Merkurius börjar månaden som en morgonstjärna, - 0,5 magnitud, ca 1,5 timme före Solens uppgång, omkring den 31:a går den upp samtidigt med Solen.

Venus är morgonstjärna med - 4 magnitud och stiger drygt två timmar före solen den första. 1992 kommer inte att vara något bra år för nordliga observationer av planeten pga att den kommer att vara mycket nära Solen från mars till oktober. Månen är i närheten av Venus den 1 och 31.

Mars är morgonstjärna av 1.4 magnitud och stiger något mer än en timme före Solen. Månen ligger i närheten den 23:e.

Jupiter är i Lejonets tecken och -2.3 magnitud. Månen är i närheten den 23:e

Saturnus kan ses under den första dagarna av månaden, ligger långt ner i syd-väst efter mörkrets inbrott, når en konjunktion med Solen den 29:e. Månen är i närheten den 6:e.

Uranus är i konjunktion med Solen den 5:e och kan inte observeras under januari månad.

Neptunus är i konjunktion med Solen den 7:e och kan inte observeras under denna månad.

Månen

Nymåne	den 4:e
Fullmåne	den 19:e

Planeternas position under februari månad 1992



Merkurius blir i slutet av månaden en kvällsstjärna med magnitud - 1.

Venus är ett briljant objekt på kvällshimlen, stiger 1,5 timme efter solnedgång den 29:e.

Mars ligger lågt på kvällshimlen. 1.3 magnitud. Månen är i närheten den 1:a. Venus är i närheten den 19-20:e.

Jupiter, fullmånen är i närheten den 19:e.

Saturnus stiger endast en timme före Solen i slutet av månaden . Den kanske kan ses den 29:e när den kommer att vara mycket nära Venus, men den är svagare än 1 magnitud.

Uranus stiger två timmar före Solen sent i månaden har magnitud 5.8. Venus passerar en grad norr om den 7:e. Månen är i närheten den 1:a och den 28-29.

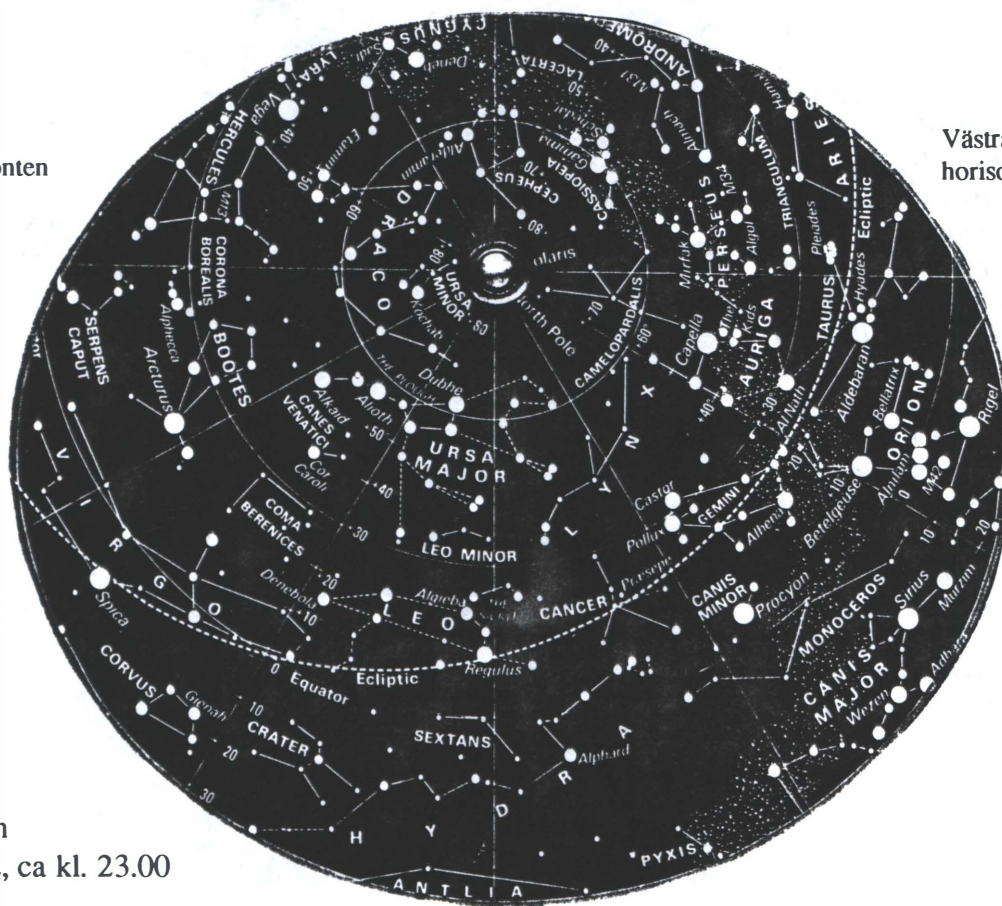
Neptunus med magnitud 8 stiger den första halvan av året ungefär samma tid som Uranus. Mars kommer att vara 1,5 grader söder på morgonen den 1:a. Venus är i närheten den 8 och Månen är i närheten den 1:a och den 28-29.

Månen	Nymåne	den 3:e
	Fullmåne	den 18:e

Planeternas position under mars månad 1992

Östra
horisonten

Västra
horisonten



Stjärnhimlen
1 mars 1992, ca kl. 23.00

Merkurius är välplacerad för observation på kvällshimlen under de två första veckorna i Mars, går ner 1 timme och 40 minuter efter Solen den 9:e och kommer att vara av magnitud - 1, den 15:e kommer Merkurius att tonas ner till + 1. Efter den 26:e blir den en morgonstjärna.

Venus kommer att vara låg i öst hela månaden och stiger mindre än en timme före Solen med en magnitud av - 3.9. Månen är i närheten den 2.

Mars är också låg i öst före soluppgång och ses inte lätt på den klara himlen. Saturnus är i närheten den 6-7:e och Månen är i närheten den 1:a och 31:a.

Jupiter är ovanför horisonten under större delen av natten och är med magnitud - 2.5 ett briljant objekt. Månen är i närheten den 17-18:e.

Saturnus stiger nästan 2 timmar före Solen den 31:a. Månen är i närheten den 2 och 29:e.

Uranus stiger 3 timmar före soluppgång

Neptunus följer efter Uranus med ca 2 graders skillnad.

Månen

Nymåne den 4:e

Fullmåne den 18:e

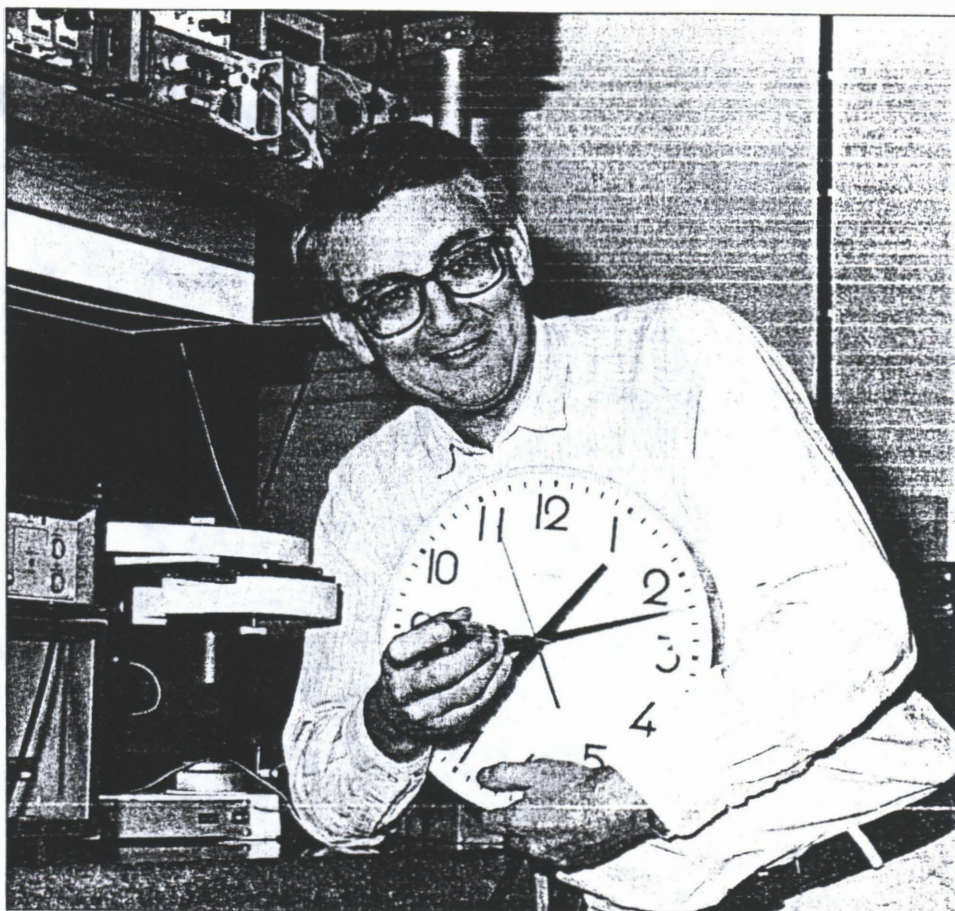
Tidsresor – dröm eller möjlighet?

Som en hobbyverksamhet har Högscolelektor Jens Tellefsen undersökt det spektakulära ämnet tidsresor. Hans egentliga gebit är laserfysik och optronik. När Tellefsen vid några tillfällen har hållit föredrag om tidsresor har han märkt att det är något som fascinerar människor, en gammal dröm som kanske inte är omöjlig. "Tidfararen syntes inte till, men för ett ögonblick tyckte jag att jag såg en spökaktig dimfigur sitta i en virvlande massa av något svart och något metallglänsande – en figur så genomskinlig att bänken bakom med ritningarna var alldeles synlig. Jag gnuggade mig i ögonen och fenomenet var borta. Men tidmaskinen var också försvunnen och laboratoriet tomt!" (Citat ur H. G. Wells: The Time Machine.)

Människan har en snäv tidsuppfattning, nuet som vi upplever är endast ett utsnitt av den fyrdimensionella rumtiden, vi har en kort nuöppning. Det förflutna och framtiden existerar samtidigt som nuet i en lika solid verklighet. Vi befinner oss i en del av rumtiden medans framtiden och det förflutna upptar andra delar. Tiden upplevs också subjektivt beroende på vad man gör, tiden tenderar ju att gå fortare om man har det trevligt och långsammare ifall man har det tråkigt. Den tid som klockan däremot visar är objektiv. Tidsflödet mellan två händelser kan sägas vara det som har uppmätts med klockor.

Jens Tellefsen tror efter sina undersökningar att det i princip är möjligt att resa tillbaks i tiden. Om tusen år kan mänskligheten ha de tekniska resurser som krävs för att bygga tidmaskiner, förutsatt då att civilisationen fortfarande består. De teorier som idag finns handlar enbart om resor tillbaks i tiden. En tidsresenär fastnar alltså i den tid som han har rest till, det går inte att komma tillbaks till starttiden.

Forskarna brottas med frågor om alla de paradoxala händelser som kunde inträffa om en tidsresenär grep in i och ändrade historiens gång. Om man återvänder till sin



Jens Tellefsen funderar på hur tiden är funtad.

Foto: Mats Hentze

KTH - Nytt Nr 8/1990

barndom t ex så finns man ju som två olika personer samtidigt. Och vad händer om man stryper sin mamma innan man har blivit född, hur var det möjligt att då växa upp och bli en tidsresenär som ströpsin. . . Problemkomplexet med omvänt orsaks-verkan förhållande vållar huvudbry. Det är möjligt att det finns "kosmiska lagar" som förhindrar upphävandet av kausalitet. Einsteins ekvationer visade att klockor går olika fort beroende på om de färdas i rummet med hög hastighet eller befinner sig på samma plats. Även ett starkt gravitationsfält påverkar tidens gång. Efter rymdresor har man mätt upp sådana effekter. En astronaut med en fantastisk raket som gör en oerhört snabb rymdresa nära ljusets hastighet kunde alltså komma tillbaks till jorden efter att själv ha åldrats endast ett år och märka att hundratals år har förflutit här, vilket ju också är ett slags tidsresa.

Jens Tellefsen har huvudsakli-

gen intresserat sig för följande fenomen och företeelser: Tachyoner, dvs konstiga elementarpartiklar som rör sig fortare än ljuset. Antimateria som rör sig bakåt i tiden. Snurrande universum. Parallella universa. Tidsresor genom svarta hål och maskhål i rymden. Samt möjliga tidsresor kring mycket snabbt roterande pulsarer eller artificiella cylindrar.

Snurrande universum

1949 presenterade matematikern Kurt Gödel en modell för ett universum som roterar ett varv på hundra miljarder år. Det är materiens täthet som avgör rotationshastigheten. Alla galaxer snurrar enligt modellen kring en axel. Krökningen på en galax bana bestäms av tyngdkraften från de galaxer som befinner sig innanför denna bana. Och himlakropparnas gravitation påverkar tiden. Om teorin stämmer så medger den resor bakåt i tiden. ▶

Dessa frågor har nyligen undersökts av ett forskarlag vid Stockholms Universitet som leddes av professor Bertel Laurent.

Det är möjligt att göra en sluten slinga i rumtiden. En raketfarare som åker runt i en stor bana genom universum skulle teoretiskt kunna återkomma till samma plats innan han/hon hade startat. I praktiken är det dock omöjligt att förverkliga en sådan resa med känd teknologi eftersom resan skulle ta miljardtal år och alltför mycket energi skulle förbrännas av raketmotorn. Där emot skulle man som ett experiment kunna tänka sig att skicka kodade budskap med modulerade radiovågor

eller laserstrålar runt en kalkylerad bana.

Roterande cylindrar

Vissa forskare hävdar att det för en avancerad framtida civilisation vore möjligt att konstruera en tidsmaskin i form av en roterande cylinder. Tillräckligt snabbt roterande materia förvränger rumtidsstrukturen så att tid och rum kan växla plats. Om rotationen är tillräckligt hög och gravitationsfältet tillräckligt starkt kan man alltså förflytta sig i tiden genom att välja korrekt omloppsbana kring den roterande cylindern. För att uppnå dessa egen-

skaper måste cylindern enligt beräkningarna ha gigantiska mått; 100 km lång och med en radie på 10 km. Rotationshastigheten ska uppgå till två varv per millisekund. Tätheten hos den roterande cylindern måste motsvara en neutronstjärnas densitet.

Inom astronomin har man på senare år upptäckt flera så kallade millisekundspulsarer. Dessa hårt komprimerade neutronstjärnor har samma storlek, täthet och rotationshastighet som krävs för en tidsmaskin, kanske är det just vad de kan användas till.

Mats Hentze



Är UFO-farkostens besättning resenärer från en framtida civilisation som har korsat tidsbarriären?

Foto: Mats Hentze

Jens Tellefsen, högskolelektor i fysik, KTH:

” Den urbana människan har

Första gången jag hörde talas om Jens Tellefsen var för ungefär tre år sedan, då han i ett känt svenskt TV-program uttalade sig positivt om en amerikansk författare, Withley Strieber, som just hade släppt en uppmärksammas bok om sina upplevelser med varelser från andra planeter. Jag blev förvånad över att en doktor i fysik vågade ha åsikter om något så kontroversiellt och i många ögon ovetenskapligt. Min nyfikenhet ledde mig till en intervju med en man med många udda intressen och en smittande entusiasm för sitt arbete.

- Nu har jag i och för sig ändrat min uppfattning om just Withley Strieber och de upplevelser han berättar om i boken Närbontakt. Det har i efterhand dykt upp många saker kring honom som gör honom mindre trovärdig, förklarar Jens. Dock förnekar han inte att det finns massor av människor som har berättat liknande historier, som inte kan förklaras bort som rena fantasier.

- Framför allt finns det för många observationer, hundratusentals världen över, och det är mängden av UFO-fenomen som gör dem så intressanta.

Mångsidig man

Jag undrar självklart varifrån hans intresse för UFO kommer och tror att här kommer ett antal märkliga berättelser om egna upplevelser, men blir lite besviken.

- För det första är mitt UFO-engagemang något som ligger mycket i periferin av mina fritidsintressen. Jag ägnar mycket mer tid åt att arbeta med mer samhällsangelägna frågor som till exempel de jag stöter på som styrelse-medlem i SIMK, Svenska Ingenjörer mot Kärnvapen, och andra miljöfrågor. Jag kan heller inte peka på någon speciell tidpunkt eller någon person som fått mig nyfiken på miners spektakulära fritidsintressen. Det hela går nog helt enkelt tillbaka till min tidiga barndom i Norge, svarar Jens. Han har ett brett leende som ofta återkommer och en livlighet som tillsammans med den norska brytningen får mig att tänka på islossning och forsande vårflooder. Han berättar också att han på kvällstid leder en barngrupp i allt från inka indianer till segling. Man undrar onekligen varifrån han får sin energi.

Annorlunda pedagogik

- Jag trivs väldigt bra med mitt arbete på KTH. Det är både kreativt och skapande och framför allt tycker jag om den nära elevkontakten man får som lärare.

Jens arbetar som högskolelektor inom fysikinstitutionen och undervisar där, bland annat i ämnen som optronik och laser- och IR-teknik. Han har en något annorlunda pedagogisk filosofi som bl.a. innebär många studiebesök

” Plötsligt fick jag se ett blixtljus mot det mörka berget...”

under kursernas gång och en rad föreläsningar med externa föreläsare. Det krävs också från teknologens sida en hel del hemarbete då Jens betonar vikten av TMS-ämnen som informationsteknik och muntlig framställning. I en av sina kurser har han också tillämpat detta på själva tentamensformen. Teknologen får då i uppdrag att lösa ett antal tentamensproblem hemma med ”öppna böcker” och sedan redovisa detta i form av en rapport med figurer och egna teckningar samt en åtföljande föreläsning.

- Det är oerhört roligt och stimulerande att se vilket engagemang teknologerna lägger ner i dessa rapporter. Det kan tyckas lätt att fuska med en tentamen som bygger på hemarbete men det skulle märkas tydligt om han/hon inte förstått vad jag varit ute efter utan bara skrivit av boken säger Jens och ser mig rakt i ögonen. Förutom att undervisa i olika

fysikämnen leder Jens också en liten, men mycket aktiv och internationell forskargrupp som bl.a. undersöker hur man kan utnyttja ultrasnabba optroniska fenomen, som helt nyligen har upptäckts, för att konstruera helt nya typer av oscilloskop och andra mätinstrument.

Det där elektroniska..

Hans intresse för elektroteknik går också tillbaka till barndomen i Oslo.

- Min far var en tekniskt och vetenskapligt intresserad man och umgicks en hel del med ingenjörer i sitt yrke. På så vis stimulerades jag tidigt till ett tekniskt tänkande och allt det nya som kom efter kriget roade mig mycket. Jag byggde ett avancerat telenät i grannskapet med hjälp av gamla kablar och sånt jag hittade. Det gick från mitt hus och till flera av mina vänners hus. Ja, avancerat och avancerat men för att vara på 50-talet så... skrattar Jens och viftar med armarna för att beskriva det hela.

Sedan följde en elektronikingenjörsutbildning med två avslutande år i USA och senare, efter några år, en doktorsgrad med specialitet inom optik och laser. Under tiden träffade han sin dåvarande hustru och fick i rask följd två barn. Till Sverige flyttade de mest av ”praktiska skäl” och Jens fick jobb som tillförordnad professor på KTH och arbetade samtidigt som konsult inom AGA-företaget.

Ett med naturen

Idag lever han i ett samboförhållande med en kvinna som delar hans intressen på många områden. Tillsammans studerar de exempelvis gamla myter och legender vilket lett till en rad spännande resor,

inte tid att titta upp i luften”



föredrag och artiklar. Framför allt är de intresserade av naturfolkens syn på relationen människa - natur.

-Vi måste komma bort ifrån den dualistiska synen på denna relation och istället inse att vi är ett med

Man undrar onekligen varifrån han får sin energi

naturen. Vi skall inte längre arbeta med att härska över eller ens beskydda naturen utan vi måste lära oss att förstå att vi är en del av naturen. Det finns en rad folk som lever på ett sunt sätt med naturen där vi har mycket att lära. Till exempel frågar man i vissa indianstammar träden om lov innan man hugger ned dem. Det är på det

sättet vi måste börja tänka. När vi kalhugger enskog i Norrland betar vi oss som sovande robotar jämfört med detta, filosoferar han.

Underliga ljussken

För att återknyta till hans tidigare UFO-intresse ber jag honom berätta om någon av hans punktinsatser inom området, som han kallar det, när han har deltagit i någon expedition som har undersökt något "välbesökt" område.

- Eftersom den urbana människan inte har tid att titta upp i luften finner man att de flesta rapporter kommer utifrån landet. Speciellt på vintern då nätterna är långa och mörka. Senaste fältturen han deltog i var till Norge, till Hessdalen, som ligger mycket nära Rörås och som på 80-talet var ett internationellt s.k UFO-fönster

varifrån det på denna tid kom intressanta rapporter. Med hjälp av en massa apparatur och instrument och genom att regelbundet avlösa varandra hoppades man kunna få se något som skulle kunna vara tecken på och/eller spår av UFO.

- Jag stod och tittade i min givna riktning och klockan var runt midnatt då jag plötsligt fick se ett blixtljus mot det mörka berget som utgjorde bakgrund. Det lyste väldigt starkt och intensivt men slocknade oerhört snabbt. Det var mycket kallt den natten, mellan 30-40 minusgrader. Morgonen därpå undersökte vi om det gick att hitta en naturlig förklaring till fenomenet men då berget just där är väldigt brant, så brant att inte ens en skoter kan köra där fick vi ingen förklaring till det. Det var flera vittnen till det jag såg den natten - samt till en

rad andra liknande observationer som jag dock inte var med om. Alla som sett något fick fylla i speciella

"Det fascinerande för mig som fysiker är med den precision dessa cirklar är gjorda."

rapporter och även om det jag hade sett inte på något sett var speciellt spektakulärså bildade allas uppgifter ett i högsta grad intressant material, menar Jens.

Mystiska cirklar

Något som sedan några år tillbaka tilldragit hans intresse är de sk Corn Circles i framför allt södra England. Detta är inget nytt fenomen men det har blivit extra aktuellt då tidningar i år gett det stort nyhetsvärde. Jens och hans sambo var i somras på semester i England och fick då, vid ett tillfälle, höra om att ett nyligen skapat cirkelfenomen hade observerats i närheten av där de bodde och begav sig genast dit för att titta på det och fotografera det.

- Det fascinerande för mig som fysiker är med den precision dessa cirklar är gjorda. De många vackra, olika cirkel- och ringmönstren, får mig osökt att tänka på vad vi inom laserfysiken kallar lasermoder, dvs olika stabila svängningstillstånd som en laser kan befinna sig i. Vad som var nytt i somras var att mönstren blev ibland oerhört komplicerade med nästan symboliska påhäng utanpå de vanliga ringarna och cirkellarna. De kunde även bilda långa formationer med hela grupper av cirklar länkade ihop längs en axel. Det finns en rad teorier om hur dessa fenomen uppstår men än så länge finns ingen tillfredställande lösning, anser Jens och uttrycker sin stora nyfikenhet över detta.

- Det som är skillnaden gentemot de spår som UFO ibland kan lämna är att cirkelspår kvarstår så att de noggrant kan undersökas.

Vi avbryts av att Jens har en lunch som brådskar och med tanke på allt han ska hinna med vill jag inte hindra honom. Fast hade jag fått som jag velat hade vi fortsatt vårt samtal ytterligare några timmar.

**Susanne
Foto: Punkls**

Osqledaren frågar teknologen: Tror du på UFO'n?



Matthias Lundin och Magnus Sundqvist M85 resp. M86

- UFO?! Kan du inte fråga något vanligare? Jaa, om du menar oidentifierade flygande objekt så är det klart det finns sånt som vi inte definierat. Nå't kul grundämne eller insekt finns säkert. Jag menar tänk om Hailleys komet innehåller nå't jävla ämne, som futurium, eller så. Men om du menar de här gröna gubbarna så är det ju det här med sannolikhet. De kan ju självklart finnas men sannolikheten är så liten att vi försummar den. Öhh...jävligt bra formulerat... man kan ju ha haft en upplevelse utan att veta om det.

Fredrik Sundberg IngE-90

- Ja, jag tror att det finns varelser på andra planeter. Varför skulle vi vara ensamma? Jag har inte haft någon egen upplevelse men jag har läst mycket om det, för jag var mycket intresserad när jag var yngre. Sannolikheten att vi skulle vara de enda är inte så stor.

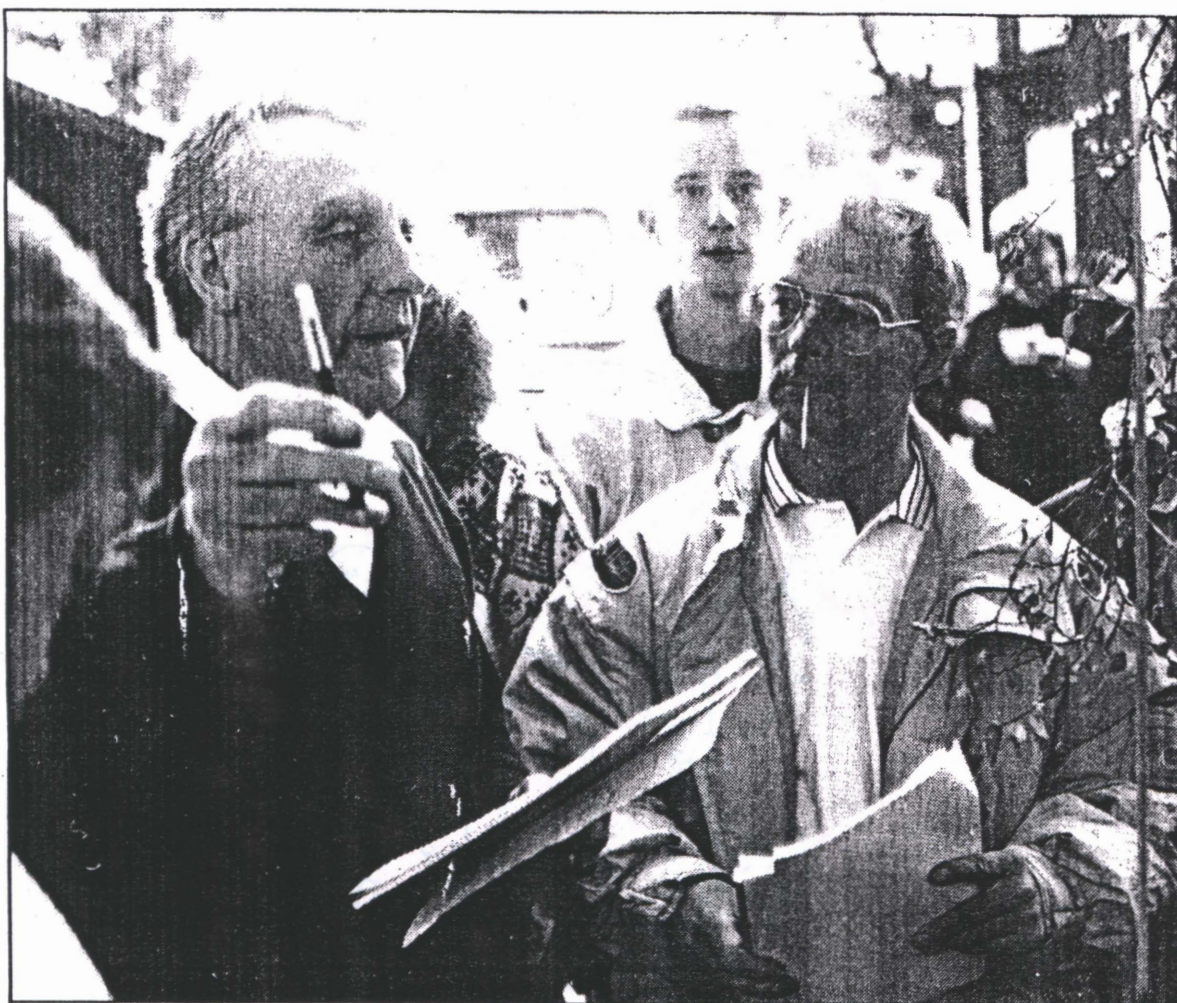


Pia Westford A-85

- Att de finns? Nej. Eller jo, förresten. Jag tror att de människor som sett UFO'n verkligen har gjort det. Men att det skulle handla om några slags människor har jag svårt att tro.



Enköpings Posten 14/10-91



Jörgen Granlie, Enköpings UFO-förening, lär ut hur man kan bedöma avstånd i naturen med hjälp av en enkel tandpetare. Leif Lissjanis och Andreas Ohlsson lyssnar. Foto: Clas Svahn

SVENSKA UFO-VÄNNER TRÄFFADES I ENKÖPING

ENKÖPING (EP)

Under två dagars intensiv kurs har närmare 30 medlemmar i riksorganisationen UFO-Sverige fått lära sig hur man ska undersöka UFO-fall.

I kursen, som hölls i Enköpings UFO-förenings stuga i Ulunda, deltog folk från hela Sverige.

En del av deltagarna bodde i husvagnarna utanför klubbstugan medan andra inkvarterades hos lokala medlemmar inne i Enköping. Och det fanns mycket att lära under de två dagarna:

— En stor del av tiden ägnade vi åt att gå igenom de många naturliga fenomen som kan ligga bakom

en UFO-observation, berättar UFO-Sveriges vice ordförande, Håkan Ekstrand.

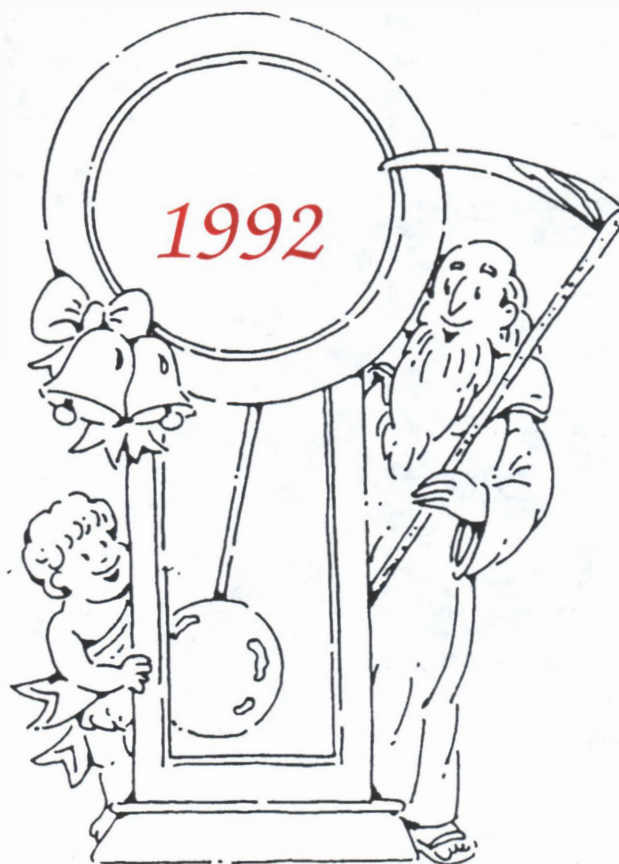
— Ryska raketuppskjutningar, eldkulor, bilstråklaster och ljusstarka planeter är bara några saker som har lurat hundratals svenskar genom åren. Vi visade bilder och videor för att lära våra medlemmar hur de ska känna igen de oli-

ka ljusfenomenen när en observatör hör av sig.

En del av tiden ägnades också åt att beskriva de svårigheter som kan uppstå när hypnos används för att undersöka UFO-observationer. Håkan Blomqvist från Norrköping berättade om hur man undersöker fall där en person säger sig stå i kontakt med varelser från rymden och vilka speciella problem en sådan utredning stöter på. Enköpings UFO-förenings Jörgen Granlie visade hur man kan mäta avstånd i naturen utan måttband och konsten att ta ut väderstrecken utan kompass.

Clas Svahn

Gott Nytt År



Planerade möten våren 1992

Årsmöte:	Slutet av februari
Föredrag:	Astrologi, vi får besök av astrolog Lars Karlsson
Observationskväll:	I Enköping
Besök:	KTH, Inst. för optisk forskning
Återkommer så snart datum och plats är bestämt	

Återgivning av originalartiklar ur informationsbladet får ske endast om källan anges:
Stockholms UFO-förenings informationsblad